

Henry Ford — človek, ki ne pride nikdar prepozno

Ameriški kralj avtomobilov Henry Ford slovi po tem, da še nikdar v svojem življenju ni prišel prepozno. Ves dan si je razdelil kot urnik in nobena stvar ga ne more odvrniti od te razdelitve. Prav tako kot dan pa si je razdelil tudi teden. V petek si umiva lase, v torek obišče dvorano št. 10, v sredo pa povabi ravnatelje vseh komercialnih pisarn na večerjo. Sploh dela vse po natančno določenem dnevnem programu. Ko ga je nekoč vprašal neki častnik, ali je v svojem življenju sploh že kdaj prišel prepozno, se je namuznil in dejal: »O, pač, enkrat samkrat! To je bilo pred pet in sedemdesetimi leti. Zdravnik me je tedaj pričakoval en dan prej. Toda proti temu pri najboljši volji nisem mogel nič!«

Ford — kolesar

Vsak dan ob pol osmih zjutraj je moči srečali Forda na njegovi vožnji s kolesom sleherni dan prevozi tri kilometre okrog svojega posestva, ki ga sam obdeluje. Tudi pri tej stvari ima vedno enak tempo. Ford poudarja, da mu je ta dnevna vožnja potrebna za njegovo zdravje, prav tako kot črna redkica, ki jo vsak večer jemlje s seboj v posteljo in jo potem zribano poje, preden zaspi. Svojo življenjsko modrost zelo rad zbira v gesla in izreke, s katerimi potem poučuje ljudi. Tako, na primer, ima navado reči o svojih dveh najbolj znanih življenjskih navadah: »Ko'lo na tešče — to je nekaj za vsel Zvečer pa redkica črna — to je moja trma!«

30. julij

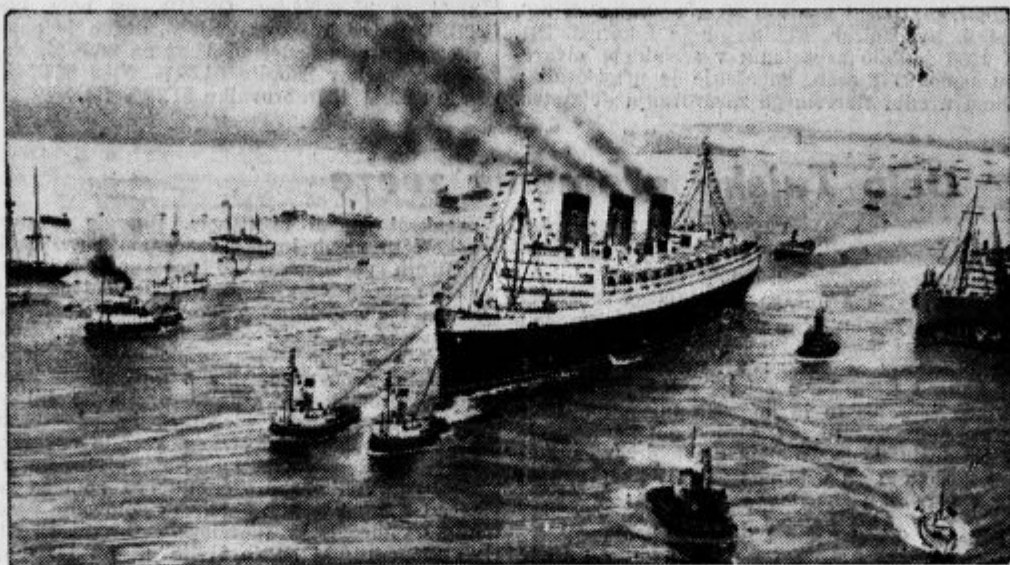
Vsako leto 30. julija pa se Ford izogne svojem običajnemu dnevnemu redu. To je njegov rojstni dan in tedaj si privoščiti nekaj počitka. Vožnjo s kolesom opravi sveda prav tako kot druge dneve, ne obiskuje pa pisarn in tovarn, temveč naredi izlet na svoji jahti. Za ta dan povabi tri ali štiri ducate svojih dobrih prijateljev in znancev in prebije ta dan v svetem miru in razmišljajočih pogovorih. Zastopnikom tiska, ki ga na ta dan obiskujejo, deli kar vrste nauk, o katerih važnosti in pravilnosti je brezpogovorno prepričan. Sploh je Ford človek, ki zaupa izključno sam sebi in se mu zdi vse, kar misli in pravi, nezmotljivo. Dne 30. julija letošnjega leta, ko je izpolnil 75 let, je dejal žurnalistom, ki so ga intervjuvali: »Pet in sedemdeset let — pet in dvajset milijonov Fordovih avtomobilov. Vse v življenju mora biti v nekakšni harmoniji.«

Nekoč je imel predavanje o svojem izumu, to se pravi o Fordovih avtomobilih z vsemi izpopolnitvami novejšega časa. Znano je, da je on ustva-

ril ljudski avtomobil in s tem ugledil pot cenemu izdelovanju avtomobilov na veliko, ki se je nezaslišano razširilo. Neverjetno je ponosen na svoje uspehe in to je v svojem govoru tudi omenil. Ko ga je neki častnik vprašal, ali se spominja, da se mu je kdaj tudi kaj ponesrečilo, se je namuznil in odgovoril: »Pač! In tudi to je bilo neko vozilo, v katerega sem veliko zaupal. Ladja mirul A, žal, se mi ni posrečila!«

Ford — puritanec

V svojih osebnih zadevah je Ford neverjetno skromen. Jé tako malo, da je kar čudno, ne pije nobenega alkohola, ne kadi, ne pozna nikakršnega razkošnega stanovanja in epi v navadni železni postelji. Ko je nekoč slišal, da epi prezident Masaryk tudi v taki postelji, je z odobravanjem

Angleška orjaška ladja »Queen Mary« si je na svoji poslednji vožnji prisvojila »sinji trak«. Oceanska orjakinja je potrebovala za svojo pot čez Atlantski ocean samo 3 dni 20 ur in 2 minuti in je bila za 3 ure hitrejša kot francoska »Normandie«, ki je imela lani to odlikovanje.

menil: »Potlej mora biti prav razumen boy tale Masaryk. Ugaja mi in bi me prav veselilo, če bi ga nekoč lahko spoznal!« Njegovi lasje so gosti in snežnobeli. Pred mnogimi leti je sam iznašel neko vodo za lase, s katero si sedaj sam neguje lasišče in prisega nanjo. Poudarja, da se mora zahvaliti samo tej mešanici, da ni dobil pleše, in recept zanjo daje samo prav posebno dobrim prijateljem.

Ford zbira starine in se zalaga z vsemi mogočimi tehničnimi novotarijami. Zelo čudno pa je, da ga popolnoma nič ne zanima umetnost in literatura, čeprav je nekoč celo sam napisal neko knjigo, ki pa je imela uspeh le boji zato, ker je bila vsekakor nekaj posebnega. Tedaj so ga obdolžili protizidovstva, kar je pa popolnoma zankal. Trdil je, da so ga popolnoma napak razumeli.

Ford rad pleše valček

Na domačih svečanoostih, ki jih prireja, ni nobene moderne glasbe. Zvest je ostal plesom, kot sta valček in lancier, o modernih plesih pa ne mara nič elišati. Kadar pleše s svojo ženo, s katero bosta letos praznovala zlato poroko, zapre oči, kot bi pozabil na vse, in pleše z neko predanostjo, ki jo je sicer opaziti pri njem samo, kadar dela.

Kadar Ford sprejema

Vsak, ki bi bil rad sprejet v njegovo tovarno, se mu mora osebno predetaviti. Izmisli si je svoj lastni način preizkušanja, po katerem se morajo ravnati njegovi ravnatelji, ko hočejo dognati, ali imajo kandidati kaj amisla za svoj poklic. To je na primer način za preizkušanje o točnosti in redu. Ravnatelj vzame iz svojega etuija smotko in išče ognja. Ker ga ne najde, ga zahteva od posetnika. Če sedaj posetnik takoj pravi: »Ga nimam!« ali če takoj potegne iz določenega žepa vžigalnice ali vžigalnik, ne da bi kaj ikal, je izkušnjo opravil. Kakor hitro pa se obira in išče po vseh žepih, jo je polomil, kajti po svoji naravi ni »sistematičen«. Drug način je na primer ta, da se tedaj, ko prosilec sedi v ravnate-

ljevi pisarni, nenadoma začuje znak, da gori. Po tem, če je posetnik nervozen ali ohrani prisotnost duha, se izkaže njegova zmožnost. Ali pa nenadoma pozvoni telefon in dvigne ravnatelj slušalko ter začne pogovor; nenadoma pa izroči slušalko obiskovalcu in mu veli nadaljevati pogovor. Tudi takojšnji odziv ob tako nepričakovani vključitvi v nov položaj se oceni.

Ford zbora dovtiipe o sebi

Poleg starin pa Ford le še nekaj zbira: vse dovtiipe, ki so v zvezi z njegovimi avtomobili. Njihova množina je nezaslišano velika, toda Ford trdi, da je vsak posamezni dovtip neplačana reklama za njegove vozove. Za nove in posebno učinkovite dovtiipe daje celo nagrade. Najbolj mu je všeč oni, v katerem se pripoveduje, da je pošta po neprevidnosti odposlala v Fordovo tovarno majhen zaboj starega železa. Tam so te železne odpadke izložili in sporočili odposiljatelju: »Obžalujemo, da posameznih delov ne moremo več sestaviti. Proti naplailu 25 dolarjev pa lahko dobite popolnoma novega Forda.«

Slavni ruski igralec in režiser, Konstantin Stanislavski, po vsem svetu znani umetnik še iz prve vojne Rusije, je 75 let star umrl v Moskvi.

imena in priimka avtorja drame: Herman Celjski, 27. desni pritok reke Volge, 29. začetni črki imena in priimka avtorja pesmi: Kje so moje rožice, 30. rojstni kraj francoskega svetnika, 31. najvišje bitje, 32. začetni črki imena in priimka Bleiweisovega sodelavca pri »Novicah«, 33. finski pisatelj romanov (1861—1922), 35. sodobni judovski pisatelj romanov, 36. sodobni slovenski fantovski list, 38. gora v severovzhodni Istri, 40. začetni črki imena in priimka ljubljanskega humanitarnega profesorja izza Vodnika, 41. norveški dramatik (1828—1906), 42. začetni črki imena in priimka nemškega filozofa, 43. mesto v severni Dalmaciji, 45. priimek Tomaža Edisona, 47. začetni črki imena in priimka sodobnega indskega pisatelja romanov, 48. skrajšano žensko krestno ime, 50. začetni črki priimka in imena sodobnega slovenskega dramatika, 51. mohamedanski bog, 53. kraj med Cerkniškim jezerom in Starim trgom pri Ložu, 55. koroški zbiratelj narodnega blaga, 57. obmorsko mesto v severni Dalmaciji.

Navpično: 1. kraj severovzhodno od Višnje gore, 2. mesto ob istoimenski reki v Jugoslaviji, 3. škotski prevajalec sv. pisma (1505—1572), 4. pristaniško mesto v severovzhodni Italiji, 5. začetni črki imena in priimka sodobnega danskega pisatelja romanov, 6. začetni črki imena in priimka slovenskega pesnika (1835—1869), 7. nekdanja pokrajina v severni Grčiji, 8. slovenski pesnik iz Slomškovega kroga, 10. moška oseba iz Vernovega romana: Carski sel, 13. kraj ob reki Čakava na Koroškem, 15. pripadnik izumrlega naroda, 16. ženska oseba iz svetega pisma, 17. gora v severovzhodni Mali Aziji, 18. nekdanja trdnjava v srednji Srbiji, 23. nemški humoristični pisatelj (1831—1910), 25. slovenski humoristični list (1886—1888), 27. gora v srednji Grčiji, 28. pristaniško mesto na zahodnem Finskem, 32. dolina na severnem Grškem, 34. turško moško ime, 36. otok v severnem Jadranskem morju, 37. naslov Ganglove naturalistične drame, 38. desni pritok Save na Hrvaškem, 39. italijansko mesto ob Adizi, 44. vrh v Savinjskih Alpah, 46. kraj v Slavoniji, 48. kraj vzhodno od Domžal, 49. angleško priatelnišče v južni Arabiji, 52. začetni črki imena in priimka slovenskega grofa, 54. začetni črki imena in priimka avtorja epa: Besneči Roland, 56. začetni črki imena in priimka največjega slovenskega pisatelja, 58. kraj v Ziljski dolini na Koroškem.

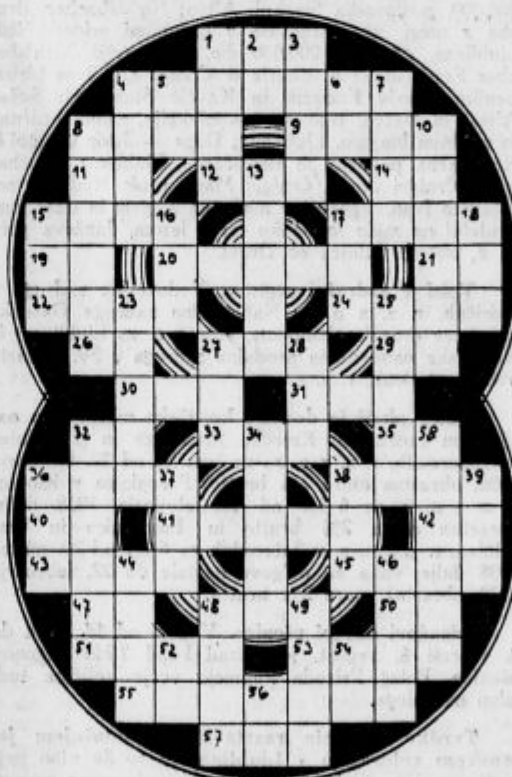
Rešilec križanke August

Vodoravno: 1. Slovan, 6. R(ecelj) A(ndrej), 7. Enos, 9. Livek, 11. as, 13. M(ažuranič) I(van), 14. Kos, 16. Erik, 17. utor, 19. Bari, 20. ol, 21. Uri, 23. re, 24. Boka, 26. Lah, 27. A(leksij) N(ikolajev), 28. Obir, 29. M(encinger) J(anez), 30. T(raven) A(nton), 31. Jaipur, 34. tonaža, 39. Zore, 41. Soter, 42. Ak, 44. Ig, 45. sirota, 48. L(ah) I(van), 49. N(nos), 50. O(bradovič) D(ostoj), 51. baraka.

Navpično: 1. Sreje, 2. L(inhart) A(nton), 3. Veliki Bogatin, 4. Anima, 5. Novi, 8. sekularizator, 10. Kol, 11. Ararat, 12. sirena, 15. S(peckter) O(tto), 18. Rihar, 19. Buzet, 20. Oki, 21. Ulm, 22. Ra, 25. Ob, 32. Po, 33. Ur, 35. os, 36. nos, 37. že, 38. ar, 40. egida, 43. kasa, 44. Ilok, 46. Rab, 47. ona.

Dva tisoč nevest iščejo. Japonci močno delajo, da bi se v Mandžurijo izselilo čim več Japoncev. V ta namen so ustanovili posebno mandžursko naseljevalno družbo, ki bo te dni poslala z Japonskega zopet čez 2000 novih japonskih kolonistov. Ker pa je premalo, da bi se v Mandžurijo selili le moški Japonci, je ta družba sedaj v tokijskih listih priobčila oglas na celi strani. V tem oglasu družba kliče mlade Japonke, naj se oglasijo, katera bi hotela vzeti za moža mandžurskega naseljenca ter ga spremljati tjakaj. V oglasu je rečeno, da pride tako do moža 2400 mladih japonskih deklic.

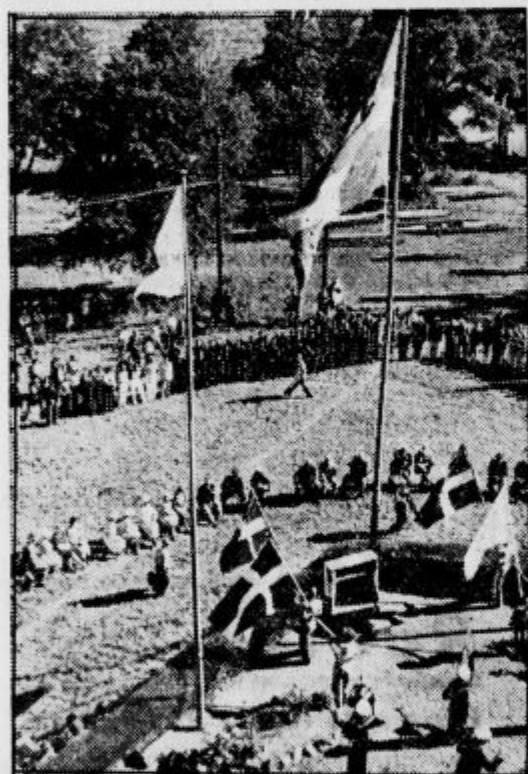
Križanka krogi

Vodoravno: 1. sodobni češkoslovaški ekkladatelj, 4. kraj ob Temenici na Dolenjskem, 8. nekdanje mesto v Veliki Rusiji, 9. prestolno mesto Norveške, 11. začetni črki imena in priimka avtorice: Kristusovih legend, 12. mesto severno od Marseillea v južni Franciji, 14. župna vas južno od Ljubljane, 15. skrajšano žensko krestno ime, 17. desni pritok Donave na Bavarskem, 19. reka v zahodni Sibiriji, 20. srbsko moško krestno ime, 21. egiptovsko božanstvo sonca, 22. pritok reke Drine, 24. starogrški bog vojske, 26. začetni črki

V Newportu Harboru v Kaliforniji so priredili dirko jadrnic; morje je bilo kar belo od njih, toliko jadrnic se je udeležilo dirke.

V Valholmu pri Stockholmu so priredili svetovne tekme s čolni kanuji. Na sliki svečana otvoritev.

št. 199.

Prijeli so ga

Tedaj je veliki mojster z jasnim glasom oznanil viteza Ivanhoea za zmagovalca in je izjavil, da je Rebeka nedolžna. A komaj je utihnil odmev njegovega glasu, ko je pridirkala četa jezdecov v polni opremi, s črnim vitezom na čelu, na bojišče. »Videti je, da sem prepozno prišel,« je ob pogledu na truplo dejal črni vitez. »Toda, Wilfred Ivanhoe, to ni bilo prav, da si se tak, kakršen si, udeležil boja.« »Saj ga nisem jaz ubil, marveč prst božji,« je slovesno odvrnil Ivanhoe.

»Naj počiva v miru,« je dejal kralj in se je pobožno pokleščal. »Toda, časa nimamo nič. Zatorej, Bohun, storite svojo dolžnost!« Eden vitezov je stopil naprej in položil roko na Malvoisina, rekoč: »V imenu postavbe zaradi veleizdaje!«

Veliki mojster je erdito zavpil: »Kdo si upa prijati templarja, pa še na njegovem evetu!«

»Jaz, Henry Bohun, grof Esekil« je odvrnil vitez. »To pa etori na povelje kralja angleškega, Riharda Plantageneta, ki ga vidite pred seboj!« je dodal kralj in privzdignil slem.

